

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4MCdo/5/2014
Identifikačné číslo spisu:	8312209194
Dátum vydania rozhodnutia:	23.09.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Eva Sakálová
Funkcia:	súdca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:8312209194.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska č. 5, IČO: 35 724 803, zastúpeného advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska č. 5, IČO: 36 613 843, proti odporkyni U., bývajúcej v Z., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyni Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom v Prešove, Námestie legionárov č. 5, IČO: 42 176 778, zastúpeného JUDr. Ambrózom Motykom, advokátom, so sídlom v Stropkove, Námestie SNP č. 7, o zaplatenie 4 389,37 Eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 11 Ro 155/2012, o mimoriadnom dovolaní generálneho prokurátora Slovenskej republiky proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove zo 17. októbra 2013 sp. zn. 1 Co 182/2013 a proti uzneseniu Okresného súdu Humenné zo 14. mája 2013 č.k. 11 Ro 155/2012-85, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Prešove zo 17. októbra 2013 sp. zn. 1 Co 182/2013 a uznesenie Okresného súdu Humenné zo 14. mája 2013 č.k. 11 Ro 155/2012-85 z r u š u j e a vec vracia Okresnému súdu Humenné na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

Okresný súd Humenné platobným rozkazom z 10. decembra 2012 č.k. 11 Ro 155/2012-62 uložil odporkyni povinnosť zaplatiť do 15 dní odo dňa doručenia platobného rozkazu navrhovateľovi 3 697,12 Eur spolu s úrokom z omeškania 692,25 Eur, s úrokom z omeškania 9% ročne zo sumy 2 464,78 Eur od 3. júla 2012 do zaplatenia alebo aby v tej istej lehote podala odpor. Zároveň ju zaviazal, aby v lehote 15 dní odo dňa doručenia platobného rozkazu navrhovateľovi nahradila trovy konania 221,50 Eur a trovy právneho zastúpenia 356,94 Eur právnenmu zástupcovi navrhovateľa. Odpor odporkyňa nepodala.

Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS so sídlom v Prešove, Námestie legionárov č. 5 (ďalej len „Združenie“) podaním, ktoré bolo súdu prvého stupňa doručené 18. septembra 2012 oznámilo, že vstupuje do konania ako vedľajší účastník na strane odporkyne. V oznámení uviedlo, že ak bol v predmetnej veci vydaný platobný rozkaz, podáva proti nemu odpor.

Okresný súd Humenné (vyšší súdny úradník) uznesením z 30. januára 2013 č.k. 11 Ro 155/2012-64

odpor podaný Združením ako podaný neoprávnenou osobou odmietol.

Proti tomuto uzneseniu podalo Združenie odvolanie. Okresný súd Humenné uznesením zo 14. mája 2013 č.k. 11 Ro 155/2012-85 vyššie uvedenému odvolaniu vyhovel a uznesenie vydané vyšším súdnym úradníkom z 30. januára 2013 č.k. 11 Ro 155/2012-64 zrušil. Mal za to, že vedľajší účastník mal právo podať odpor proti platobnému rozkazu, pretože bol podaný v zákonom stanovenej lehote. Poukázal na to, že v akomkoľvek štádiu konania môže vedľajší účastník vstúpiť do konania a prvostupňový súd je povinný jeho vstup v zmysle § 93 ods. 3 O.s.p. akceptovať.

Krajský súd v Prešove na odvolanie navrhovateľa uznesením zo 17. októbra 2013 sp. zn. 1 Co 182/2013 uznesenie Okresného súdu Humenné podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdil. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že vedľajší účastník je oprávnenou osobou na podanie odporu proti platobnému rozkazu a v tomto smere sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého uznesenia okresného súdu.

Na podnet navrhovateľa podal generálny prokurátor Slovenskej republiky mimoriadne dovolanie proti rozhodnutiam súdu prvého stupňa a odvolacieho súdu, keď mal za to, že tieto nie sú v súlade so zákonom a napadnuté uznesenia spočívajú na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 243f ods. 1 písm. c/ O.s.p.). Uviedol, že súdy porušili zákon v § 1, 2, 3, 93 ods. 2, 3, 174 ods. 2, 3 O.s.p. pri zdôraznení, že vedľajšie účastníctvo je formu spoločenstva účastníkov v občianskom súdnom konaní. Vedľajší účastník je osoba odlišná od účastníka konania a je motivovaná víťazstvom v spore toho účastníka, ku ktorému pristúpil. Poukázal na to, že vedľajšie účastníctvo nie je prípustné v každom štádiu konania. Účinky vzniku vedľajšieho účastníctva môžu nastať len v takom konaní, v ktorom sa môže naplniť jeho obsah a účel, teda len v sporovom konaní. To však neplatí pre také štádium konania, v ktorom sa rozhoduje v tzv. skrátenom (rozkaznom) konaní, ktorého výsledkom je platobný rozkaz. Konanie nadobudne povahu sporového konania až včasným podaním odôvodneného odporu zo strany odporcu. Až po takomto procesnom úkone odporcu, ktorým urobí uplatnený nárok sporným, môže byť naplnený zmysel a obsah vedľajšieho účastníctva. Z ustanovenia § 174 ods. 2 O.s.p. vyplýva, že odpor proti platobnému rozkazu môže podať len odporca, pokiaľ v prejednávanej veci tak urobilo Združenie, dospel k záveru, že odpor bol podaný neoprávnenou osobou. Nakoľko súdy nižších stupňov vychádzali z odlišného právneho záveru, ich rozhodnutia spočívajú na nesprávnom právnom posúdení veci, preto žiadal tieto zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie.

Navrhovateľ v písomnom vyjadrení k mimoriadnemu dovolaniu navrhol tomuto v celom rozsahu vyhovieť.

Odporkyňa a ani Združenie sa k mimoriadnemu dovolaniu nevyjadrili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd rozhodujúci o mimoriadnom dovolaní (§ 10a ods. 3 O.s.p.) bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243i ods. 2 O.s.p. v spojení s § 243a ods. 3 O.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutia súdov nižších stupňov a dospel k záveru, že mimoriadne dovolanie je dôvodné.

Podľa § 243f ods. 1 O.s.p. mimoriadnym dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie súdu za podmienok uvedených v § 243e O.s.p., ak a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 237, b/ konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c/ rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

Dovolací súd v konaní o odvolaní (§ 243i ods. 2 O.s.p. v spojení s § 242 ods. 1 O.s.p.) musí prihliadať na výskyt procesných väd konania vymenovaných v § 237 O.s.p. majúcich za následok nesprávne rozhodnutie vo veci bez zreteľa na to, či boli alebo neboli v dovolaní uplatnené. Vády tejto povahy neboli v danom prípade generálnym prokurátorom namietané a v konaní o mimoriadnom dovolaní ani nevyšli najavo.

Generálny prokurátor namieta, že napadnuté uznesenie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom

právnom posúdení veci (§ 243f ods. 1 písm. c/ O.s.p.). Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

Ako vedľajší účastník môže sa popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania ten, kto má právny záujem na jeho výsledku, pokiaľ nejde o konanie o rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je (§ 93 ods. 1 O.s.p.).

Podľa § 174 ods. 2 O.s.p. ak čo len jeden z odporcov podá včas odpor s odôvodnením vo veci samej, zrušuje sa tým platobný rozkaz v plnom rozsahu a súd nariadi pojednávanie.

Otázkou, či vedľajší účastník je oprávnený podať odpor proti platobnému rozkazu sa už dovolací súd zaoberal v niektorých skorších rozhodnutiach. V uznesení z 28. októbra 2013 sp. zn. 1 Cdo 210/2012 vyslovil právny názor, podľa ktorého odpor proti platobnému rozkazu je riadny opravný prostriedok sui generis proti meritórnemu výroku platobného rozkazu. Na jeho podanie je z povahy veci subjektívne legitimovaný len odporca (žalovaný). Ustanovenie § 174 ods. 2 O.s.p. nemožno extenzívne vykladať v tom zmysle, že ak odporca (žalovaný) nepodá odpor v zákonom stanovenej lehote, môže ho podať vedľajší účastník. Ani prípadný včasný súhlas odporcu (žalovaného) na podanie odporu vedľajším účastníkom, nemôže preklenúť dikciu § 174 ods. 2 O.s.p., v zmysle ktorej je na podanie odporu subjektívne legitimovaný výlučne odporca (žalovaný), teda nie vedľajší účastník. Na podstate tohto právneho názoru sú založené aj ďalšie rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (viď uznesenie z 21. októbra 2013 sp. zn. 7 Cdo 135/2013, z 30. októbra 2013 sp. zn. 6 Cdo 357/2012, z 28. januára 2014 sp. zn. 4 Cdo 209/2013, z 1. augusta 2014 sp. zn. 3 MCdo 6/2014.).

Na právnych záveroch, ktoré sú uvedené vyššie, zotrúva dovolací súd aj v preskúmvanej veci. Združenie nebolo v danom prípade oprávnené podať odpor proti platobnému rozkazu a právne závery súdov nižších stupňov, na ktorých spočívajú generálnym prokurátorom napadnuté uznesenia, nie sú správne.

Vzhľadom na to, že mimoriadne dovolanie bolo podané opodstatnene proti uzneseniam, ktoré spočívajú na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 243f ods. 1 písm. c/ O.s.p.), dovolací súd napadnuté uznesenia zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie (§ 243i ods. 2 O.s.p. v spojení s § 243b ods. 1, 3 O.s.p.).

V novom rozhodnutí rozhodne súd znova aj o trovách pôvodného a dovolacieho konania (§ 243i ods. 2 O.s.p. v spojení s § 243d ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.